

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

05 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte: Nadejda Toma,

Judecătorii: Anatolie Țurcan, Dumitru Visternicean, Luiza Gafton și Nicolae Craiu,

juducând fără citarea părților, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Bradu Valentina, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2017, în cauza penală în privința lui

Cojocari Boris xxxxx, născut la xxxxx,
originar xxxxx și domiciliat xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 08.10.2007 – 11.04.2013;

Instanța de apel: 03.05.2013 – 09.04.2014;

Instanța de recurs: 03.07.2014 – 21.10.2014;

Instanța de apel: 18.11.2014 – 02.04.2015;

Instanța de recurs: 02.10.2015 – 01.03.2016;

Instanța de apel: 07.04.2016 – 16.11.2016;

Instanța de recurs: 09.02.2017 – 27.06.2017;

Instanța de apel: 18.08.2017 – 05.12.2017;

Instanța de recurs: 28.02.2018 – 05.06.2018.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Căușeni din 11 aprilie 2013, Cojocari Boris a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal, la 10 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a desfășura activitatea de întreprinzător legată de organizarea migrațiunii pe un termen de 3 ani.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt că, Cojocari Boris, la începutul lunii august 2006, aflându-se în mun. Chișinău, urmărind scopul traficului de ființe umane în scopul exploatării sexuale, în urma înțelegerii prealabile și împreună cu Movilă Ion, și alte două persoane în privința cărora procedura a fost disjunsă, prin înșelăciune și abuz de poziție de vulnerabilitate, sub pretextul angajării în calitate de croitoreasă la o fabrică, i-au propus lui xxxxx să plece în Turcia la câștig.

Cojocari Boris a organizat transportarea ultimei în Turcia, suportând cheltuielile pentru procurarea biletului de călătorie avia. Ajungând în or. Istanbul, Turcia, xxxxx a fost întâlnită de celelalte două persoane, care i-au confiscat documentele, au adăpostit-o într-un apartament, unde ea a fost exploatăată sexual

timp de 5 luni.

3. Inculpatul a declarat apel împotriva sentinței, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de el. A indicat că instanța nu a analizat probele administrate de partea apărării, selectate din cauza penală disjunctă în privința lui Movilă Ion, învinuit de săvârșirea aceleiași infracțiuni, făcând referire la declarațiile părții vătămate xxxxx și a proceselor-verbale de recunoaștere a persoanei semnate de aceasta, conform cărora ultima nu l-a recunoscut nici real, nici după fotografii.

Astfel, la baza sentinței de condamnare au fost puse declarațiile părții vătămate depuse la urmărirea penală, deși aceasta în cadrul cercetării judecătorești nu a fost audiată. Instanța era obligată să audieze partea vătămată, deoarece declarațiile acesteia la diferite etape erau divergente, însă instanța a respins demersul apărării privind citarea și audierea victimei, fără nici o motivare.

Prin urmare, victima nu a indicat că Cojocari Boris este persoana care a trafic-o în Turcia, indicând doar asupra lui Movilă Ion și a persoanelor „Stas”, „Valeriu” și „Larisa”.

Reieșind din aceste declarații, instanța urma să constate acțiunile concrete săvârșite de inculpat și să le indice în sentință, or, în acțiunile pretinse a fi săvârșite de către numitul „Valeriu/Boris” nu persistă elementele de recrutare, transportare, transfer, adăpostire sau primirea unei persoane.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 09 aprilie 2014, apelul a fost respins, ca nefondat, cu menținerea sentinței.

Instanța de apel a indicat că probele administrate confirmă cu certitudine vinovăția inculpatului, astfel prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că Cojocari Boris a săvârșit infracțiunea imputată.

5. Împotriva hotărârii date a declarat recurs ordinar **avocatul Bobeica Vasile în numele inculpatului**, care invocând temeiul prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea hotărârilor judecătorești, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare, indicând că fapta nu a fost săvârșită de inculpat. A menționat că instanța nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apel. Partea vătămată nu a fost audiată în cadrul cercetărilor judecătorești, iar declarațiile depuse de aceasta la etapa urmăririi penale fiind contradictorii.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 21 octombrie 2014, a fost admis recursul ordinar, casată total decizia contestată și dispusă rejudecarea cauzei de către Curtea de Apel Chișinău.

7. În motivarea soluției instanța de recurs a constatat că prima instanță nu a respectat prevederile art. 384 alin. (3), 385 alin. (1) pct. 1)-4) și 394 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală. Astfel, în pofida prescripțiilor legale, potrivit descriptivului sentinței, prima instanță doar a trecut în revistă probele administrate pe caz, însă nu a apreciat separat fiecare probă, inclusiv declarațiile inculpatului, a părții vătămate care sunt contradictorii la diferite etape ale procesului penal, a martorilor Marian Oleg și Movilă Ion, probele scrise din dosarul penal al ultimului, inclusiv cu circumstanțele de fapt și de drept incriminate inculpatului în rechizitoriu, nu a indicat motivele pentru care a respins probele apărării și a respins printr-o încheiere protocolară demersul apărării privind audierea nemijlocită a

părții vătămate în ședința de judecată, pentru a înlătura divergențele conținute în declarațiile acesteia, însă fără nici o motivare, absolut neîntemeiat.

Instanța a conchis că prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile legale, adoptând o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

La fel, instanța de apel nu a respectat prevederile art. 414, 417 alin.(1) pct.8) CPP, deoarece menținând o sentință ilegală și neîntemeiată, nu a reacționat asupra erorilor de drept comise de instanța de fond, precum nu a analizat și apreciat în nici un fel, probele scrise prezentate suplimentar în apel, care în viziunea apărătorului, dezvinovățesc inculpatul, nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apelul declarat, întemeindu-și concluziile pe probele neverificate în ședința de judecată a instanței de apel, neconsemnate în procesul-verbal.

Totodată, instanța de apel a încălcat prevederile art. 6 paragraful 1, 2 din CEDO și art. 19 alin. (1), 24 alin. (4), art. 30-31 Cod de procedură penală, referitor la compunerea completelor de judecată.

8. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 aprilie 2015, a fost admis apelul declarat de inculpat, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Cojocari Boris a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

Instanța de apel a conchis că prima instanță incorect și neîntemeiat a adoptat o sentință de condamnare în privința lui Cojocari Boris.

Astfel, atât organul de urmărire penală, cât și acuzatorul de stat nu au prezentat probe concludente, care să confirme că anume inculpatul a organizat transportarea părții vătămate xxxxx peste hotarele țării în scop de exploatare sexuală.

9. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar procurorul, care în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia și menținerea sentinței.

10. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 01 martie 2016, a fost admis recursul ordinar, casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs a constatat că deși în conținutul procesului-verbal al ședinței de judecată din instanța de apel este indicat că instanța la solicitarea procurorului, a verificat suplimentar unele probe, aceasta în decizie, nu s-a pronunțat asupra acestor probe decisive ale acuzării, menționând doar că „*sentința de condamnare în privința lui Cojocari Boris se bazează pe declarațiile părții vătămate xxxxx, care urmează a fi apreciate critic, deoarece pe parcursul examinării cauzei, ultima a dat declarații contradictorii*”, dar fără a fi indica contradicțiile esențiale în decizie, încălcând astfel principiul contradictorialității, reglementat în art. 24 Cod de procedură penală.

Totodată, contrar prevederilor art. art. 100-101 Cod de procedură penală, instanța de apel nu a apreciat în mod separat fiecare probă administrată la cauza penală, fără a se expune asupra faptului dacă probele menționate sunt admisibile sau inadmisibile, nefiind coroborate cu restul probelor.

11. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2016, a fost admis apelul inculpatului, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Cojocari Boris a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

Instanța de apel a conchis că probele prezentate în sprijinul învinuirii menționate în sentință, nu dovedesc vinovăția lui Cojocari Boris în săvârșirea infracțiunii imputate.

12. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar **procurorul**, care în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea hotărârii contestate cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului a menționat că instanța de apel nu a analizat toate probele administrate la dosar atât cele care incriminează vinovăția inculpatului, cât și cele ce-l dezvinovățesc și fără a le aprecia la justa lor valoare.

13. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 27 iunie 2017, a fost admis recursul, casată decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea deciziei pronunțate, instanța de recurs a statuat, că instanța de apel a casat sentința primei instanțe, prin care Cojocari Boris a fost condamnat în baza art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal și, în urma rejudecării cauzei, a fost adoptată o nouă hotărâre de achitare, *din motiv că fapta nu a fost comisă de inculpat*, însă în partea descriptivă a deciziei descriind circumstanțele cauzei și motivele pentru care a respins probele aduse în sprijinul acușării, a enunțat temeiul pentru achitarea inculpatului, *că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii* (f.d.172, vol. III).

Totodată, instanța de recurs a evidențiat că, instanța de apel eronat a constatat că partea vătămată xxxxx nu a indicat că Cojocari Boris este persoana care a contribuit la plecarea ei în Turcia, indicând doar asupra lui Movilă Ion și persoanelor „Stas”, „Valera” și „Larisa”.

În acest context, instanța de recurs a menționat, că la urmărirea penală între partea vătămată și inculpat a fost efectuată confruntarea, unde xxxxx *a confirmat faptul că a fost traficată de către Cojocari Boris*.

În ședința instanței de apel partea vătămată nu a fost prezentă, însă potrivit declarațiilor acesteia depuse în cadrul urmăririi penale și citite în ședința de judecată, ultima a declarat că *s-a întâlnit cu Cojocari Boris la Chișinău prin intermediul lui Movilă Ion. El s-a numit „Valera”* (adică Cojocari B.). Anume Cojocari Boris a închiriat apartamentul unde ea împreună cu o fată au stat două zile, tot el i-a procurat bilet la avion din banii săi și i-a promis că ea o să plece în Turcia la lucru în calitate de croitoreasă.

Martorul Movilă Ion a declarat că xxxxx este fina lui. La rugămintea ei, a ajutat-o să plece în Turcia. El a ajutat-o să plece în Chișinău, i-a închiriat o cameră într-un apartament, a dus-o la gara feroviară, dar în Turcia ea a plecat singură. Cu Cojocari Boris el este cunoscut, a făcut cunoștință la ambasadă. Nu l-a rugat pe Cojocari Boris să-l ajute s-o transporte pe xxxxx în Turcia, ultima nici nu îl știa. El a fost influențat de polițiști să-l recunoască pe Cojocari Boris, care, chipurile, a traficat-o pe victimă în Turcia, ceea ce nu corespunde adevărului.

Asemenea declarații au fost depuse și de xxxxx, precum că a fost impusă de polițiști să-l recunoască pe Cojocari Boris că anume el a traficant-o în Turcia.

Astfel, prima instanță corect a considerat declarațiile nominalizate mai sus de către Movilă Ion ca neveridice, având drept scop evitarea răspunderii penale, or, atât la urmărirea penală, cât și în ședința de judecată pe cauza condamnării sale – *Movilă Ion a relatat că el numai a adus-o pe xxxxx la Chișinău, iar mai departe, de ea s-a ocupat Cojocari Boris care a cazat-o, a procurat bilete și a organizat plecarea ei în Turcia.* Asupra acestor depoziții instanța de apel nu s-a pronunțat în nici un mod, mai mult că le-a omis.

La materialele cauzei (f.d.46, vol.III), este anexată copia deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 24 martie 2011, din care rezultă că prin decizia Curții de Apel Cahul din 29 aprilie 2008, Movilă Ion a fost condamnat în baza art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal, pe același episod de care este învinuit Cojocari Boris, și anume „*Movilă Ion având scopul săvârșirii traficului de ființe umane, prin înțelegere prealabilă, împreună cu persoanele neidentificate de către organul de urmărire penală pe nume „Valerii”, „Larisa” și „Stas” în luna august 2006, prin înșelăciune și abuz de poziție de vulnerabilitate, sub pretextul angajării la lucru în Turcia, a recrutat-o pe cet. xxxxx ...*”, adică fiind o hotărâre irevocabilă, care are puterea lucrului judecat.

Totodată, în opinia procurorului, instanța de apel, cercetând probele prezentate de acuzare în confirmarea învinuirii înaintate inculpatului și anume: procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie de către partea vătămată xxxxx, unde aceasta l-a recunoscut pe Cojocari Boris, relatând că anume el a traficant-o în Turcia, unde a fost exploatată sexual (f.d. 28-29, vol.I); procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie de către martorul Marian Oleg, care l-a recunoscut pe Cojocari Boris, explicând că anume el venise cu fetele, achitând suma de 300 lei pentru gazdă (f.d. 32, vol.I); procesul-verbal de ridicare a documentelor de la partea vătămată xxxxx în cadrul căruia s-a ridicat biletul avia, transferuri bănești, titlul de călătorie, ce dovedesc faptul traficului părții vătămate în Turcia; procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie de către martorul Movilă Ion, care a declarat că la văzut pe Cojocari Boris discutând cu xxxxx în luna august 2006, pe care a trimis-o la lucru peste hotare (f.d. 53, vol.I); procesele-verbale de confruntare între Cojocari Boris și partea vătămată xxxxx, precum și între Cojocari Boris și Movilă Ion, în cadrul căreia partea vătămată a confirmat faptele privind traficul ei de către Cojocari Boris în Turcia, unde a fost exploatată sexual, iar martorul Movilă Ion a declarat că a adus-o pe victimă la Chișinău și i-a făcut cunoștință cu Cojocari Boris; transferurile bănești din Turcia pe numele lui Cojocari Boris prin intermediul sistemului de plăți „Western Union” (f.d. 66-67, vol.I), descriindu-le în decizie, *nu a verificat minuțios și obiectiv fiecare probă separat sub toate aspectele*, prin prisma pertinentei, concludenței, iar în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de recurs a stabilit, că deși instanța de apel a conchis că declarațiile părții vătămate xxxxx nu sunt consecvente, deoarece pe parcursul urmăririi penale a depus declarații contradictorii, schimbându-le de mai multe ori, astfel acestea nu coroborează cu celelalte probe prezentate și verificate, fiind apreciate critic, totuși instanța de apel a lăsat fără justă apreciere declarațiile victimei care concret a

indicat la faptul că *Cojocari Boris s-a prezentat sub numele „Valeriu”, care i-a dat bani pentru procurarea biletului și a vizei. Tot ea, a indicat că Movilă Ion se consulta cu un oarecare bărbat adică cu „Valeriu”. Referitor la faptul că sunt careva necoincidente în declarațiile părții vătămate, aceasta nu poate influența la aprecierea critică a lor, or, a trecut o perioadă îndelungată de la momentul comiterii infracțiunii și stresul prin care a trecut victima (august 2006).*

Totodată, din procesele-verbale de audiere a părții vătămate xxxxx în cauza penală în privința lui Movilă Ion, victima permanent a indicat la implicarea lui Cojocari Boris în traficul ei. *Astfel, xxxxx a declarat că banii pentru drum și bilet au fost transmiși de către Cojocari Boris, care a descris și persoana pe nume „Stas” ce o va întâlni în Turcia.*

La fel, urmează a fi luat în considerare și faptul că partea vătămată a plecat în Turcia fiind însoțită de persoana pe nume „Larisa” (aceasta fiind xxxxx), care acționa cu Cojocari Boris și a însoțit-o pe xxxxx pentru a se convinge că va ajunge la destinație.

Instanța de recurs a mai remarcat, că instanța de apel rejudecând cauza, n-a respectat prevederile art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală, care sunt obligatorii pentru instanța ce rejudecă cauza, astfel că aceasta n-a îndeplinit indicațiile instanței de recurs și, ca urmare, recursul procurorului urmează a fi admis.

14. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2017, a fost admis apelul inculpatului, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Cojocari Boris a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

În argumentarea soluției pronunțate instanța de apel a menționat, că învinuirea adusă inculpatului nu și-a găsit confirmare, or, la materialele dosarului lipsesc probe ce ar indica la faptul că fapta imputată ar fi fost comisă de Cojocari Boris.

Având în susținere prevederile art. 101 Cod de procedură penală, și cercetând înscrisurile anexate la materialele cauzei penale, instanța de apel a ajuns la concluzia, că inculpatul Cojocari Boris nu a săvârșit infracțiunea incriminată, deoarece declarațiile acestuia sunt corespunzătoare adevărului, pe parcursul întregului proces penal, atât la urmărirea penală, cât și în ședințele primei instanțe, dânsul a dat declarații consecvente, concludente, iar pe parcursul judecării cauzei n-au fost aduse careva probe pertinente, concludente, utile și veridice, care ar corobora între ele și ar demonstra că inculpatul Cojocari Boris a săvârșit fapta incriminată prevăzută de art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Totodată, majoritatea absolută de probe, analizate și apreciate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, coroborează cu declarațiile inculpatului Cojocari Boris și nu confirmă, că ultimul a săvârșit infracțiunea de trafic de ființe umane.

Instanța de apel a statuat, că prima instanță urma să pună la baza sentinței probe veridice, utile, concludente și pertinente ce ar dovedi incontestabil învinuirea adusă inculpatului Cojocari Boris și anume cu referire la faptul că acesta a avut înțelegeri prealabile cu Movilă Ion, Moldovanu Oxana și o persoană pe nume Stas

urmărind scopul traficului de ființe umane în scopul exploatării sexuale, or probe ce ar indica la existența unei înțelegeri prealabile la acest capitol lipsesc.

Analizând declarațiile părții vătămate xxxxx conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, instanța de apel a conchis, că acestea nu sunt consecvente, întrucât pe parcursul urmăririi penale au fost depuse declarații contradictorii, partea vătămată schimbându-și declarațiile de mai multe ori, conținutul cărora nu coroborează cu celelalte probe prezentate și verificate în cadrul cercetării judecătorești.

Instanța de apel a punctat, că prima instanță a pus la baza sentinței de condamnare o parte din declarațiile părții vătămate xxxxx date la urmărirea penală și cele din cadrul confruntării efectuate între inculpat și partea vătămată la data de 10 septembrie 2007, potrivit cărora ultima a confirmat că a fost traficată de către Cojocari Boris, acesta s-a numit Valeriu și el a închiriat apartament pentru ea împreună cu o fată timp de 2 zile și tot el i-a procurat bilet de avion din banii săi.

Prin urmare, instanța de fond s-a bazat pe aceste declarații, însă nu a luat în considerație că declarațiile părții vătămate se contrazic între ele, or de fiecare dată partea vătămată își schimba declarațiile și totodată nu a dat apreciere acestora în coraport cu celelalte probe acumulate la materialele cauzei, or, dacă din start a declarat că a fost traficată doar de către Movilă Ion, apoi a declarat că împreună cu persoane pe nume Stas, Larisa, Valeriu, ca ulterior fiind audiată de către ofițerii de la secția de combatere a traficului de ființe umane să indice asupra persoanei pe nume Boris.

În consecință, instanța de apel a apreciat ca neveridice declarațiile părții vătămate precum că, Cojocari Boris i-a închiriat apartament pentru câteva zile și a fost transportată cu mașina de către acesta împreună cu Movilă Ion la apartament.

Aceste declarații sunt combătute prin declarațiile martorului Marian Oleg, proprietarul acestui apartament, care a declarat că fetele au fost aduse de către un singur bărbat, care a stat în automobil și a observat că era negricios, pe când inculpatul are părul de culoare deschisă.

Totodată, instanța de apel a apreciat critic procesul-verbal de recunoaștere a inculpatului Cojocari Boris după fotografie, de către partea vătămată xxxxx (f.d. 28, vol.I).

În acest sens, a fost menționat faptul că, prin procesul-verbal de recunoaștere a persoanei pe viu din 27 iunie 2007 (f.d. 176-179, vol.II), partea vătămată xxxxx nu a recunoscut nici o persoană din cele prezentate, iar potrivit declarațiilor inculpatului Cojocari Boris, „în momentul efectuării acțiunii procesuale de recunoaștere, împreună cu alte persoane au fost plasați într-o cameră, iar în alt birou după o sticlă neagră a fost adusă o altă persoană pe care nu a văzut-o, însă a auzit că aceasta a declarat că nu cunoaște nici o persoană”.

Or, potrivit procesului-verbal de audiere a părții vătămate xxxxx, aceasta a declarat că i s-au prezentat fotografii pentru a recunoaște unele persoane, dar nu a recunoscut pe nimeni (f.d. 188, vol. II).

Mai mult, în prima instanță martorul Movilă Ion a declarat că, „a fost influențat de polițiști să-l recunoască pe Cojocari Boris, care chipurile a traficată-o pe xxxxx în Turcia, ceea ce nu corespunde adevărului, de asemenea și xxxxx i-a spus că a fost

impusă de polițiști să-l recunoască pe Cojocari Boris și să declare că de el a fost traficată în Turcia”.

În același mod, instanța de apel a apreciat ca impertinent procesul-verbal de recunoaștere a inculpatului Cojocari Boris după fotografie, de către martorul Marian Oleg (f.d. 32, vol.I). Or, fiind audiat în prima instanță martorul Marian Oleg a declarat că „nu-l cunoaște pe inculpatul Cojocari Boris, iar atunci când a dat mărturii anchetatorului a spus că nu cunoștea precis cine-i acest bărbat, însă când i-a fost prezentat spre recunoaștere după fotografie l-a recunoscut pe inculpat la indicația ofițerului de urmărire penală. Consideră că ofițerul de urmărire penală l-a influențat într-o anumită măsură să-l recunoască pe Cojocari Boris ca persoana care a închiriat de la el apartamentul, dar nu l-a amenințat” (f.d. 49-50, vol.II).

Prin urmare, instanța de apel a conchis că, prima instanță eronat și neîntemeiat a pus la baza sentinței de condamnare, procesele-verbale de recunoaștere a inculpatului Cojocari Boris după fotografie de către partea vătămată xxxxx și martorii Movilă Ion și Marian Oleg, ținând cont că toți au declarat ulterior că au fost influențați de ofițerii de urmărire penală și au recunoscut pe Cojocari Boris la indicația acestora.

Astfel, a fost constatat, că declarațiile părții vătămate și martorilor acuzării, precum și confruntările efectuate între aceștia și inculpat, de rând cu materialele dosarului penal, nu confirmă săvârșirea de către Cojocari Boris a celor incriminate prin rechizitoriu.

Referitor la transferurile bănești din Turcia pe numele lui Cojocari Boris prin intermediul sistemului de plăți „Western Union” (f.d. 66-67, vol.I), instanța de apel a remarcat, că acestea nu confirmă complicitatea inculpatului la săvârșirea infracțiunii de trafic de ființe umane, or, atât în cadrul ședinței instanței de fond cât și a instanței de apel, inculpatul Cojocari Boris, nu a negat că a primit careva transferuri, chiar și a declarat că, a primit transferuri bănești prin intermediul sistemului de plăți „Western Union” din Turcia, în legătură cu faptul că, în perioada anilor 2000-2007 deținea două magazine cu draperii pe care le importa din Turcia, cât și exporta nuci și semințe de bostan în Turcia.

În concluzie, instanța de apel a statuat, că probele cercetate nu dovedesc vinovăția lui Cojocari Boris în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal, iar sentința de condamnare adoptată de către Judecătoria Căușeni este neîntemeiată.

15. Procurorul, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia și menținerea sentinței.

În argumentarea recursului menționează, că în cazul în care instanța de apel nu este de acord cu aprecierea probelor de către procuror sau de către prima instanță și a ajuns la concluzia de a achita inculpatul, urma să dezvăluie această concluzie, expunându-și punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii și puse la baza sentinței de condamnare, fapt ce pe caz nu a avut loc fiind prezentă o apreciere incorectă, tendențioasă și formală de ordin general a probelor și circumstanțelor cauzei penale, nefiind indicat în decizie nici un motiv bazat pe probe de ce în acțiunile inculpatului nu sunt prezente elementele infracțiunii incriminate de către organul de urmărire penală.

Astfel, instanța de apel eronat a constatat precum că partea vătămată nu a indicat că Cojocari Boris este persoana care a contribuit la plecarea ei în Turcia, indicând doar asupra lui Movilă Ion, și persoanelor „Stas”, „Valeriu” și „Larisa”.

În opinia acuzării, vina inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate este dovedită pe deplin prin următoarele fapte și probe administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în instanța de judecată și corect puse la baza sentinței de condamnare de către prima instanță.

Astfel, partea vătămată xxxxx în ședința de judecată nu a fost prezentă, procedura de citare legală fiind respectată. Din informația prezentată, aceasta în prezent este plecată peste hotarele țării. La urmărirea penală între ea și inculpat a fost efectuată confruntarea, unde xxxxx a confirmat faptul că a fost traficată de către Cojocari Boris. Conform declarațiilor date de ea la urmărirea penală și citite în ședința judecată ea s-a întâlnit cu Cojocari Boris la Chișinău prin intermediul lui Movilă Ion. El s-a numit Valera. Anume el a închiriat apartamentul unde ea împreună cu o fată au stat 2 zile, tot el i-a procurat bilet la avion din banii săi și i-a promis că o să plece în Turcia la lucru în calitate de croitoreasă.

Referitor la declarațiile martorului Movilă Ion acuzarea consideră, că prima instanță corect a considerat că declarațiile acestuia sunt neveridice, având drept scop evitarea de a fi tras la răspundere penală. Ori, atât la urmărirea penală, cât și în ședința de judecată pe cazul condamnării sale Movilă Ion a declarat că el numai a adus-o pe xxxxx la Chișinău, iar mai departe cu ea s-a ocupat Cojocari Boris care a cazat-o, a procurat bilete și a organizat plecarea ei în Turcia, fapt omis intenționat de către instanța de apel.

Martorul Marian Oleg a declarat, că pe inculpat nu-l cunoaște. Când a dat mărturii anchetatorului a spus că nu cunoaște precis cine-i acest bărbat, însă când i-a fost prezentat spre recunoaștere după fotografie l-a recunoscut pe inculpat la indicația ofițerului de urmărire penală. Când fetele au fost aduse bărbatul a stat în automobil, a observat că era negricios. Nu știe cu ce automobil, de ce culoare și ce caracteristică avea automobilul. Consideră că ofițerul de urmărire penală la influențat într-o anumită măsură să-l recunoască pe Cojocari Boris ca persoana care a închiriat de la el apartamentul, dar nu l-a amenințat. Fiind citite declarațiile de la urmărirea penală a declarat, că acum nu mai ține minte, posibil declarațiile date la urmărirea penală sunt veridice.

Remarcă procurorul, că prima instanță corect a constatat că faptele săvârșite de inculpat sunt dovedite atât prin declarațiile participanților nominalizați, cât și prin actele procesuale, și anume: procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie de către partea vătămată xxxxx (f.d. 28-29, vol.I); procesul-verbal de recunoaștere a inculpatului Cojocari Boris după fotografie de către martorul Marian Oleg (f.d. 32); procesul-verbal de ridicare a documentelor de la partea vătămată xxxxx, în cadrul căruia au fost ridicate biletul avia, transferuri bănești, titlu de călătorie ce dovedesc faptul traficului părții vătămate în Turcia de către Cojocari Boris; procesul-verbal de recunoaștere a inculpatului Cojocari Boris după fotografie de către martorul Movilă Ion (f.d. 53, vol.I); procesul-verbal de confruntare între inculpatul Cojocari Boris și partea vătămată xxxxx (f.d. 41, vol.I); procesul-verbal de confruntare între inculpatul Cojocari Boris și Movilă Ion (f.d. 54, vol.I); transferurile

bănești din Turcia pe numele lui Cojocari Boris prin intermediul sistemului de plăți „Western Union” (f.d. 66-67, vol.I).

Sușține recurentul, că vinovăția inculpatului Cojocari Boris în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal, la fel este confirmată și prin decizia Curții de Apel Cahul din 29 aprilie 2008, conform căreia complicele inculpatului Movilă Ion a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal, fiind condamnat la închisoare pe termen de 10 ani, care la moment este irevocabilă.

În ceea ce ține de aprecierea declarațiilor părții vătămate xxxxx, acuizarea de stat menționează că, aceasta a indicat că, Cojocari Boris s-a prezentat sub numele „Valeriu” care i-a dat bani pentru procurarea biletului și a vizei.

Cu atât mai mult, xxxxx a indicat că Movilă Ion se consulta cu un oarecare bărbat adică cu „Valeriu”, iar faptul că în declarațiile părții vătămate xxxxx se deduc careva necoincidențe neesențiale, nu pot influența la aprecierea critică a declarațiilor depuse, fiind explicate prin termenul mare scurs de la momentul săvârșirii infracțiunii și stresul prin care a trecut xxxxx.

Astfel fiind audiată xxxxx a declarat că nu știe de către cine a fost traficată de Movilă sau de „Valeriu”. Tot ea la una din audierile sale a declarat că îl cunoștea doar pe Movilă Ion de aceea a indicat doar la el.

Însă, în realitate, analizând procesele-verbale de audiere a părții vătămate xxxxx reiese că, în traficul ei a fost implicat și Cojocarul Boris, practic activitatea criminală fiind organizată de către ultimul.

Mai mult, la audierea din 02 martie 2007, xxxxx a declarat că, la Chișinău a venit „Valera” care i-a dat bani pentru viză și bilet. După revenirea din Turcia la ea acasă a fost Movilă Ion și „Valera”.

În continuare, la audierea suplimentară din 27 iunie 2017, xxxxx a declarat că „Valera” discuta cu Movilă Ion, și tot „Valera” i-a dat bani pentru procurarea biletului și a vizei.

16. Judecând recursul declarat în baza materialelor dosarului și în raport cu motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul art. 414 Cod de procedură penală, rezultă că instanța de apel, judecând apelul, este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau să cerceteze suplimentar probele administrate de prima instanță. În vederea soluționării apelului, instanța de

apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Recurentul invocă în recursul său temeiul prevăzut de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căruia, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel atunci când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Totodată, Colegiul penal lărgit ține să menționeze că potrivit art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală, pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului.

În conformitate cu art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător.

În sensul prevederilor legale prenotate, instanța de recurs reține că prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 27 iunie 2017, a fost admis recursul procurorului, casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată (f.d. 205-217, vol.III).

Astfel, în conținutul deciziei nominalizate au fost desfășurate cu destulă claritate circumstanțele pe care urma să le elucideze instanța de apel în decizia sa la rejudecarea cauzei în apel, însă aceste indicații au fost omise cu desăvârșire de a fi îndeplinite de către instanța inferioară.

Prin urmare, instanța de recurs remarcă faptul, că în cazul în care instanța de apel nu a fost de acord cu aprecierea probelor abordată de către prima instanță și a ajuns la concluzia achitării inculpatului, urma să dezvăluie această concluzie, expunându-și punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii și puse la baza sentinței de condamnare, pe când din decizia supusă recursului se atestă că instanța de apel a dat prioritate declarațiilor inculpatului și stării de fapt relatate de acesta, concluzionând că versiunea acestuia coroborează cu restul materialului probator anexat la dosar, și care cu certitudine denotă nevinovăția lui Cojocari Boris în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Colegiul penal punctează, că deși instanța de apel a statuat asupra faptului că declarațiile părții vătămate nu sunt consecvente, întrucât pe parcursul urmăririi penale aceasta a dat declarații contradictorii, totuși instanța nu a dat apreciere faptului, că în cadrul urmăririi penale partea vătămată a declarat că s-a întâlnit cu Cojocari Boris la Chișinău prin intermediul lui Movilă Ion. El s-a numit „Valera” (adică Cojocari Boris). Anume Cojocari Boris a închiriat apartamentul unde ea împreună cu o fată au stat două zile, tot el i-a procurat bilet la avion din banii săi și i-a promis că ea o să plece în Turcia la lucru în calitate de croitoreasă.

De asemenea, instanța de apel, nu a verificat minuțios și obiectiv fiecare probă separat sub toate aspectele, prin prisma pertinentei, concludenței, iar în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, și anume: procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie de către partea vătămată xxxxx, unde aceasta l-a recunoscut pe Cojocari Boris, relatând că anume el a traficant-o în Turcia, unde a fost exploatată sexual (f.d. 28-29, vol.I); procesul-verbal de recunoaștere a persoanei

după fotografie de către martorul Marian Oleg, care l-a recunoscut pe Cojocari Boris, explicând că anume el venise cu fetele, achitând suma de 300 lei pentru gazdă (f.d. 32, vol.I); procesul-verbal de ridicare a documentelor de la partea vătămată xxxxx în cadrul căruia s-a ridicat biletul avia, transferuri bănești, titlul de călătorie, ce dovedesc faptul traficului părții vătămate în Turcia; procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie de către martorul Movilă Ion, care a declarat că la văzut pe Cojocari Boris discutând cu xxxxx în luna august 2006, pe care a trimis-o la lucru peste hotare (f.d. 53, vol.I); procesele-verbale de confruntare între Cojocari Boris și partea vătămată xxxxx, precum și între Cojocari Boris și Movilă Ion, în cadrul căreia partea vătămată a confirmat faptele privind traficul ei de către Cojocari Boris în Turcia, unde a fost exploatată sexual, iar martorul Movilă Ion a declarat că a adus-o pe victimă la Chișinău și i-a făcut cunoștință cu Cojocari Boris; transferurile bănești din Turcia pe numele lui Cojocari Boris prin intermediul sistemului de plăți „Western Union” (f.d. 66-67, vol.I).

Colegiul penal relevă, că deși instanța de apel a apreciat critic procesele-verbale de recunoaștere a inculpatului Cojocari Boris după fotografie de către partea vătămată xxxxx și martorii Movilă Ion și Marian Oleg, menționând că aceștia ulterior au declarat că au fost influențați de ofițerii de urmărire penală, totuși în decizia recurată nu a fost menționată existența cărorva cereri sau plângeri ale părții vătămate sau martorilor cu privire la acțiunile ilicite ale colaboratorilor organului de urmărire penală.

Instanța de recurs mai reține și faptul, că instanța de apel a omis cu desăvârșire și faptul, că la materialele cauzei (f.d.46, vol.III), este anexată copia deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 24 martie 2011, din care rezultă că prin decizia Curții de Apel Cahul din 29 aprilie 2008, Movilă Ion a fost condamnat în baza art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal, pe același episod de care este învinuit Cojocari Boris, și anume în privința recrutării părții vătămate xxxxx și transportării acesteia în Turcia în vederea exploatării sexuale comerciale, hotărâre care a devenit irevocabilă și are puterea lucrului judecat.

Având în vedere circumstanțele evidențiate, instanța de recurs statuează că, garanțiile consacrate în art. 6§1 din Convenție includ obligația instanțelor judecătorești naționale de a motiva cu suficientă claritate deciziile sale (H. c. Belgiei, §53). O decizie motivată demonstrează părților că au fost cu adevărat auzite de către instanță în proces.

Astfel, se atestă că la rejudecarea cauzei, instanța de apel nu a respectat prevederile art.436 alin. (2) Cod de procedură penală, iar în asemenea circumstanțe, în speța discutată își găsește confirmare temeiul prevăzut în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția. Temeiul respectiv duce la casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată, deoarece eroarea judiciară produsă în speța respectivă, nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, să adopte o hotărâre legală și întemeiată, care să corespundă prevederilor

art. 417 Cod de procedură penală, argumentând clar concluziile sale în decizia adoptată, ținând cont de motivele expuse în pct. 16 al prezentei decizii.

17. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Se admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Bradu Valentina, se casează decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2017, în cauza penală în privința lui **Cojocari Boris xxxxx** și se dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac, pronunțată integral la **05 iulie 2018**.

Președinte

Nadejda Toma

Judecătorii

Anatolie Țurcan

Dumitru Visternicean

Luiza Gafton

Nicolae Craiu